

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת תצווה

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

קדושת הלשון

חז"ל (זבחים פח, ב) לימדונו שמעילו של הכהן הגדול היה מכפר על לשון הרע. אכן, בפסוקים המדברים על ציווי עשיית המעיל ניתן למצוא רמז נפלא לעבודה קדושה זו של שמירת הלשון, כי בציווי עשיית המעיל נאמר "ועשית את מעיל האפוד כליל תכלת, והיה פי ראשו בתוכו, שפה יהיה לפיו סביב מעשה אורג כפי תחרא יהיה לו, לא יקרע" (שמות כח)

והרמז שבזה: "והיה פי ראשו בתוכו" - שהדיבורים שבפיו של האדם הנמצא בראשו צריכים להישמר בתוכו ולא למחר להוציאם החוצה, אלא ישקול היטב כל מילה שהוא מוציא מהפה שלא יהיה בה חשש של איסור לשון הרע על אדם מישראל או נבלות פה וכל כיו"ב. "שפה יהיה לפיו... לא יקרע" - שהשפתיים שה' ברא לפיו של האדם ישמשו כחומות בצורות שלא יוכלו להיפרץ בשום אופן שבעולם (בבחינת "לא יקרע"), וימנעו ממנו להוציא מפיו דיבורים שאינם רצויים לפני הקב"ה.

על פי האמור שהמעיל מכפר על לשון הרע, יובן גם מה שמבואר בגמרא (זבחים שם) שכמו שנחלקו חז"ל לענין מראות נגעים, שיש מי שאומר שמספרם היה שבעים ושניים, ויש מי שאומר שמספרם היה שלושים ושישה, כך ממש נחלקו לענין מספר הפעמונים שהיו בשולי המעיל של הכהן הגדול, שיש מי שאומר שמספרם היה שבעים ושניים - שלושים ושישה מלפנים ושלושים ושישה מאחור, ויש מי שאומר שמספרם היה שלושים ושישה - שמונה עשרה מלפנים ושמונה עשרה מאחור.

והיינו כי כבר לימדונו חז"ל (ערכין טו, ב. וברמב"ם סוה"ל טומאת צרעת) ש"כל המספר לשון הרע נגעים באים עליו", ומכיון שהמעיל של הכהן בא לכפר על עוון לשון הרע, וממילא גם לרפאות את הנגעים הבאים מחמתו, לכן מספר הפעמונים שבשוליו היה כמספר הנגעים שיש בעולם.

ומכך ילמד כל אדם עד כמה צריך הוא להיזהר בלשונו שלא להוציא מפיו שום גנאי על אדם מישראל, וכל שכן שלא לומר על הזולת דבר שעשוי לגרום לו נזק כלשהו. וכן אם מישהו בא לדבר איתו דברי גנאי על הזולת יברח משם כל עוד נפשו בו.

ויש לדעת שפגם לשון הרע חמור יותר מכל העוונות, ואף החמורים ביותר, כמו שאמר רבי ישמעאל בגמרא (ערכין טו, ב): "כל המספר לשון הרע מגדיל עוונות כנגד שלוש עבירות עבודת כוכבים וגילוי עריות ושפיכות דמים". ואם כל העוונות מגיעים עד השער הארבעים ותשע של הטומאה, יש לדעת שעוון לשון הרע מגיע כבר לשער החמישים של הטומאה אשר ממנו כמעט ולא ניתן להחלץ.

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

"תמים תהיה עם ה' אלוהיך"

חבל שהאמונה בה' שנקראת "הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל..." נהפכת לאמונה של דגים וכל מיני סגולות.

האמונה בה' צריכה להיות מושלמת במאת האחוזים, אם אתה משתמש בעזר כלשהו להקב"ה, אפילו במעט שבמעט, מצבך לא טוב, וכי הקב"ה לא יכול להשלים לך את החסר הזה! אלא שזה מראה על חוסר בטחון בה', לכן על האדם להיות תמים, ולא ישתמש בכל מיני מחרוזות של דגים וכדומה.

כי מי שמשתמש בזה סובל מחוסר כל, כי הקב"ה מסיר את ההשגחה ממנו, ומוסר אותה להנהלה של הדגים האלה, וכמובן שאין בהם שום תועלת.

לכן צריך להתרחק מכל הדברים האלה, "תמים תהיה עם ה' אלקיך" (דברים י"ח) אומר רש"י התהלך עמו בתמימות ותצפה לו. אם יש לך בעיה, עליך לדעת שרק ה' יכול לפתור אותה, לכן תתפלל אל ה' שיוציא אותך מבעיה זו, "קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך וקוה אל ה'" (תהלים כ"ז), קווי אחר קווי, אומר רש"י אם לא תתקבל תפלתך חזור וקוה.

אל תתייאש, אלא חזור שוב ושוב עד שה' יענה לך. בסופו של דבר ה' יענה לך, כי ה' עונה לכולם, רק שלפעמים יש מחיצות מחמת הרהורי עבירה וכדומה.

זמני השבת

צאת השבת:	הדלקת נרות:
18:52 ר"ת	17:20 ירושלים
18:48 ר"ת	17:18 תל אביב
18:49 ר"ת	17:18 חיפה
18:51 ר"ת	17:19 באר שבע

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

הכח של סוכריה מהרב

כתשע שנים לפני פטירת מורינו ורבינו, בני הקטן 'עודד' הפסיק בפתאומיות ללכת על הרגליים.

הרגליים שלו ממש לא תיפקדו, לאחר אשפוז של שבוע וחצי בבית החולים תל השומר שבו לא חלה שום התקדמות במצבו של הילד והרופאים גם לא מוצאים שום סיבה למה זה קורה, החלטתי לקחת את הילד למורינו הרב רבי יורם אברג'ל.

הגעתי לישיבה הקדושה, והמתנתי כמו כולם בתור לאחר השיעור של הרב, הגיע תורי ונגשתי לרב עם הילד, ספרתי למורינו הרב על כך שהילד הפסיק ללכת על הרגליים וכל הבדיקות שעשו לו בבית החולים תל השומר לא מצאו את הסיבה לכך שהילד לא יכול ללכת והרגליים שלו לא יכולות להחזיק אותו.

הרב לקח סוכריה שהייתה לו על השולחן בירך עליה ונתן אותה לילד שלי ואז הרב בירך אותו ואמר: בעזרת ה' עוד השבוע הילד ילך על הרגליים חופשי. שאלתי את הרב האם צריך לפנות שוב לבית החולים הרב אמר לי שלא, ובאמת ברוך ה' מאותו היום בערב הילד חזר ללכת על הרגליים.

בזכות הברכה של הרב בורא עולם החזיר לבן שלי את האפשרות ללכת על הרגליים. אני מאוד אוהב את הרב יורם אברג'ל. אני מכיר את הרב כ 16 שנים תודה לבורא עולם שזכיתי להכיר את הרב.

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

הלכות תפילת ערבית של מוצאי שבת קודש

שאלה: שכח לומר אתה חוננתנו בערבית של מוצאי שבת, שכבר נתבאר דינו שאינו חוזר [כיון שמבדיל על הכוס בביתו]. אם רק סיים ברכת אתה חונן, האם יכול לומר אתה חוננתנו בין ברכת אתה חונן לברכת השיבנו?

תשובה: שכח ולא אמר אתה חוננתנו, שכבר נתבאר דינו שאינו חוזר, אם סיים ברכת אתה חונן, אינו רשאי לומר שם אתה חוננתנו, משום שזה הפסק, ואפילו רק אמר ברוך אתה ה' של חתימת ברכת אתה חונן אינו רשאי לסיים למדני חוקך ולחזור. אולם אם אמר רק ברוך אתה ולא הזכיר שם השם יתחיל מיד אתה חוננתנו, ויגמור משם על הסדר וחננו מאתך וכו'. ואם רצה אחר שסיים תפילתו להתפלל תפילת נדבה, ולהזכיר בה אתה חוננתנו, הרשות בידו.

שאלה: שכח לומר אתה חוננתנו בתפילת ערבית שבמוצאי שבת, ונמצא במקום שאין לו יין ולא חמר מדינה, כיצד ינהג?

תשובה: שכח ולא אמר אתה חוננתנו בתפילת ערבית שבמוצאי שבת, ואין לו יין ולא חמר מדינה [דין חמר מדינה מבואר לקמן סימן רצ"ו], אם יודע שגם למחר לא יהיה לו יין ולא חמר מדינה, אם נזכר בתוך ברכת אתה חונן, כשאמר ברוך אתה ה', יסיים למדני חוקך, ויחזור שנית אתה חונן וכו' אתה חוננתנו. ואם כבר חתם חונן הדעת, יאמר אתה חוננתנו בלי חתימה, בין ברכת חונן הדעת לברכת השיבנו. ואם נזכר לפני שחתם שומע תפילה אומרה בשומע תפילה, וחותר כי אל שומע תפילות ותחנונים אתה וכו' ברוך אתה ה' שומע תפילה. ואם כבר חתם שומע תפילה חוזר לאתה חונן. ואם סיים תפילתו חוזר ומתפלל ויתנה תנאי, שאם אינו חייב לחזור ולהתפלל תהא זו תפילת נדבה. ויאמר ברוך המבדיל בין קודש לחול, ומותר לאכול שהרי אין לו יין ולא חמר מדינה, ולכן די בהבדלה שהבדיל בתפילה. ואם יודע שמחר יהיה לו יין או חמר מדינה ורצה לישוב בתענית עד למחר יכול לעשות כן, ואזי לא יחזור להתפלל ערבית של מוצאי שבת.

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

מצווה פגומה

הורי רבי משה מקוברין גרו בכפר, בזמן שרעב כבד שרר בליטא, ועניים נדדו עם נשיהם וטפם מעיר לעיר ומכפר לכפר, לבקש טרף לנפשם ולנפש ילדיהם. גם לכפר בו גרו הורי רבי משה, הגיעו שיירות של משפחות רעבות.

עמלה אימו של רבי משה לטחון דגן בריחיים של יד, אפתה לחם וחילקה לנצרכים, אבל הלחם לא הספיק לכולם. התנור היה מוסק, מיהרה האישה והטילה עיסה חדשה לתנור. אולם העניים קצרה רוחם מלחכות, היו ביניהם שהחלו לקללה ולגדפה.

פרצה האישה בבכי. אל תבכי אמא - פנה אליה משה הקטן - עשי עבודתך והניחי להם לקלל. קיימי מצוות הבורא. אילו היו משבחים אותך, הלא היו פוגמים במצווה...

מעשיות על גדולי וחכמי ישראל

רבי משה פיינשטיין - י"ג
אדר

כשהיה רב ברוסיה התגורר בעירו
יהודי שהיה מלשין לקג"ב על יהודי
העירה, והיו היהודים סובלים ממנו
צרות צרורות. יום אחד חלה אותו
מלשין ומת. טרם מותו השאיר
מכתב לחברא קדישא ובו כתב
שהיות והוא מתחרט על מעשיו
הרעים ומחפש כפרה על כל הצער
שגרם' חפץ הוא שיקברוהו מחוץ
לבית הקברות ועוד שיקברוהו
קבורת חמור בניוול ובזיון ועל ידי
כך יכופר לו עוונותיו.

הלכו החברא קדישא לר' משה
שהיה רב העירה ושאלוהו כיצד
לנהוג, ר' משה ענה להם: ע"פ
הדין אדם אינו בעל הבית על
גופו ומחמת כן אינו יכול לצוות
מה יעשו עם גופו לאחר מותו,
ולכן תנהגו כפי שההלכה מחייבת
ותקברוהו ככל יהודי שמת.
התפלאו כולם ואמרו: 'הרי היהודי
התחנן במכתבו שינהגו בו כן על
מנת שתהא לו כפרה על עוונותיו,
ומדוע לא נרחם עליו וננהג עמו
כן?!' השיב ר' משה מתפקידנו
לשמור ולקיים מה שאומרת
ההלכה, ולא מה שהוא אומר,
ומתפקידי כרב בישראל לדאוג
שאכן ההלכה תבוצע כהלכתה,
ולכן אנחנו מחוייבים לקוברו כדת
וכדין, ולענין חטאיו ועוונותיו,
בשמים כבר ידונו אותו על מעשיו
הרעים. ואכן כדבריו עשו החברא
קדישא.

חלפו מספר ימים והנה רואה שומר בית הקברות שהגיעו מטעם השלטונות לבדוק את קברו של אותו 'מוסר' מלשין, הם פתחו את הקבר ובדקוהו לאחר שהייה קצרה חזרו וסגרוהו. לפליאת השומר על מעשיהם השיבו שהם קיבלו מכתב מאותו מלשין טרם מותו שבו כתב שהיות והוא יודע שאנשי עירו שונאים אותו על שהוא נאמן לשלטון והלשין עליהם ודאי יקברוהו בבזיון, ולכן עליהם לבדוק אם אכן קברו אותו ככל בן ישראל או כקבורת חמור וכדבריו עשינו אך נוכחנו בטעות. שומר בית הקברות בתמימותו בא לבית הכנסת וסיפר את הדברים הללו לפני הקהל הקדוש, וראו כולם את זכותו של רבי משה זצ"ל שדיקדק בהלכה ללא סטיות ולא התחשבות ברגשות ודעות אחרות שעל ידו ניצלו כולם מעונש כבד.

נקודה למחשבה מאת מו"ד הגאון החיד"א שליט"א

מנהיג אמיתי

"וְאַתָּה תַּצִּיחַ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ... " (שמות כ"ז כ')

הביא אבא היקר עטרת ראשינו רבינו יורם אברג'ל בשיעור, את דברי חז"ל הקדושים שאמרו שמשנה רבינו ע"ה לא נזכר שמו בפרשת תצווה כלל וכלל, כי הוא מסר נפשו על עם ישראל, כשאמר להקב"ה לאחר חטא העגל: אם אתה מוחל וסולח להם מצוין, ואם לא, ח"ו, 'מחני נא מספרך אשר כתבת', ודרך רמז אמרו חז"ל המילה 'ספרך' היא "ספר - כ" כ" כ" כלומר הפרשה העשרים בתורה, ומפרשת בראשית, הפרשה העשרים בספר תורה היא פרשת תצווה. ולכן משה רבינו ע"ה לא מוזכר בפרשת תצווה.

וכמו שכתב בעל הטורים "ואתה תצוה" - לא הזכיר את משה רבינו בזה הסדר - כלומר בזו הפרשה. מה שאין כן בכל החומש מאז שמשה נולד אין פרשה שלא הוזכר בה. והטעם, משום שאמר 'מחני נא מספרך אשר כתבת' וקללת חכם אפילו על תנאי באה, ונתקיים בזה.

וכבר כתב גאון עוזינו מרן החיד"א הקדוש ש"ואתה תצוה", אמר לו ה' יתברך למשה רבינו, אתה תצווה את כל הדורות הבאים, ששום אדם לא יקלל את עצמו, ולא יאמר ששמו ח"ו לא יכתב בספח התורה, ולכן 'תצוה', תצוה את הדורות הבאים.

ובכל זאת שואל מרן החיד"א הקדוש בספרו הבהיר 'חומת אנך' איך יתכן שמשה רבינו לא היה מוזכר בפרשה שלימה בספר התורה? ותירץ שפרשיות "תרומה תצוה" יחד נחשבות פרשה אחת, כי הם יחד עוסקות במשכן וכליו, ולכן זה נחשב פרשה אחת, ואכן משה רבינו מוזכר בפרשת תרומה, וממילא זה נחשב כאילו הוא מוזכר בפרשת תצוה, כי כאמור תרומה ותצוה הם אחד.

וכתב מרן החיד"א הקדוש שהעד לדבר, ש'תרומה ותצוה' הם כמו פרשה אחת, כי במקומות רבים אמרו חכמינו הקדושים עליהם השלום שיש בתורה הקדושה חמישים ושלוש פרשיות, ואומר מרן החיד"א הקדוש, שאם נספור את הפרשיות נמצא שיש חמישים וארבע פרשיות, והאיך אמרו שיש חמישים ושלוש? אלא על כרחך שתרומה ותצוה הם נחשבים פרשה אחת.

” אחי ודעי האהובים כל-כך,
רציתי להודיע לכם בשם אבא היקר הרב יורם האהוב
על המצוות היקרות "זכר למחצית השקל" ו"קמחא דפסחא"
ממשיכים את דרכו
של אבא... ”

ניתן לתרום דרך הביט או בהעברה בנקאית
בנק: מזרחי טפחות // סניף: 428 // חשבון: 278208

חייגו: 08-6381000

פרטי התקשרות קול רינה
08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק:
הרב יורם אברג'ל זצוק"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

did.li/HARAV-HABERGEL
יוטיוב הרב יורם אברג'ל

פניני השבוע

ברכת ה' מוכנה להגיע תמיד,
השאלה היא אם באמת הכנת את
הכלים הראויים לקבל בהם את
הברכה.

העלון מוקדש:
להצלחת משפחת צפוני הי"ו
לרפואת אהרון בן אסתר הי"ו
לע"נ שלום מעתוק בן שמחה ז"ל
לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל
לע"נ אסתר בת זה'אר ז"ל

הרב יורם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה
לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע,
בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום
להשראת שכינה, תפקידי להגן עליו".

ד"ר רבינו
י' א' א' א'

בן איש חי 1 ת.ד. 102 נתיבות
טל': 08-6381000